

Informace z Marty

Práce v Mártě je v tomto období určována především rozsáhlou stavební aktivitou, která se nám protáhla i do začátku školního roku. Již brzy však budeme moci využívat výtah a nově adaptované prostory v přízemí budovy, kde bychom rádi během měsíce října začali s provozem chráněných dílen (pro 20 osob se změněnou pracovní schopností). Přestože se potýkáme neustále s finančními problémy a z nich vyplývající nejistotou i do budoucnosti – pokud jde o zajištění peněz na provoz pro příští rok – snažíme se i přesto poskytovat kvalitní služby a dále rozšiřovat naši činnost. Připravujeme se také na oslavu 110 let výročí od založení evangelického dobročinného spolku MARTA, která se uskuteční dne 5. Prosince na půdě evangelického sboru a v budově současné MARTY. Njein k této oslavě Vás zveme na návštěvu.

Léto ve sboru

Bylo ve znamení dvou akcí: pobytu dětí a mládeže ve Svratouchu (s několika dětmi z Diakonie Mirta) a návštěvy holandských přátel ze Zaandamu u nás v Čáslavi

Ve Svratouchu jsme už byli podruhé, užili jsme si krásk přírody, skal, rybníků, koupání a být spolu. Cdýn pobytem nás provázal příběh uzdravení ochrnutého. Užil jsme se tomu, co obnáší důvěra

Holandské u nás byli už potřetí. Byli jsme s nimi v Krikonoších, v Praze, v Kutné Hrbě, a u nás doma. Hodnocení ponecháme zúčastněným
„Vracím se zpět na zahradu doklidit poslední ozdobyz
záněřného větru. Je tu ticho. Nědo neběhá po hřišti,
nikdo se nekoupe v bazénu. Ale já přesto nejsamsnatná.
Mám radost. Jsem šťastná, že jsem mohla přežit tak
skvělý týden s takovými skvělými lidmi. Díky...“
L.D.

Podáván/ postaven
Zásilk/ povleho
Oblesní správu poš
č. j. 052/95
ze dne 13.5.95

Adresa
sboru
J. Karafiáta
159
28601
Čáslav
tel.
0322/312851

sborový dopis

českobratrského
evangelického
sboru

v Čáslavi

září 99

Všem vám, kdo jste Bohem milováni: Milost
vám a pokoj. Ř 1,7

Jak se maluje láska

„Tak mi ještě něco namaluj“, žadonilo dítě, přestože (protože) už mělo jít spát.

„Namaluji, ale pak půjdeš do postele, ano?“ smlouval jsem.

„Tak jo.“

„Co mám namalovat?“

„Třeba dům.“

Namaloval jsem náš dům. Potěšilo mě, že jej dítě poznalo.

„Namaluj ještě nějaký dům“. Namaloval jsem hned tři domy v sousedství.

A dítě si vymýšlelo dál: „A zahradu... A plot... A kostel... A obchod... A stromy... A nějaký lidi... A hada...(na zahradě dnes vidělo užovku). A jablona... A ulici... A sluníčko. A měsíc...“

Neprotestoval jsem, maloval jsem. A když jsem vedle slunce namaloval měsíc a hvězdy, dítě bylo spokojené a souhlasilo s tím, že už tedy půjde spát.

A já zůstal nad svým obrazem sám. Měl jsem chvíli čas, byl večer, byl jsem doma sám, tak jsem si začal vymýšlet: Ještě že ty děti jsou takové „konkrétní“.

pokračování ze strany 1:

Co kdyby mi třeba řeklo – namaluj – pohodu. Jak bych to udělal? Zvětšil bych sluníčko? Nebo bych přidal zářivější barvy na oblohu? Vygumoval hada (nemám rád hady)?

Co kdyby řeklo: namaluj...

Co kdyby mi řeklo *namaluj lásku*?!

Jak se maluje láska? Jako srdíčko? Proč?

A kam bych ho namaloval? Někam nahoru? Nebo tomu pánovi, co jde po ulici, na kabát? Ne, k němu by se nehodilo, je takový smutný. Nebo na nějaké okno, nebo na kouř, který stoupá z komína, nebo na kostelní vrata, nebo vedle sluníčka, nebo...

Fakt, kde je láska, kde je vidět láska, jak je vidět?

Nebo bych musel namalovat docela jiný obrázek? Ale tohle je můj svět. Kde je v něm láska?

Možná je láska v tom, že je to všechno na jednom papíře, napadlo mě. Že to drží pohromadě, že i když obraz má svoje části, a spoustu oddělujících čar, tak to nejsou kusy, které k sobě nepatří. Ano - že to patří k sobě, v tom to je!

Nevím, asi bych nemohl nazvat svůj obrázek „láska“, ale nemohl bych ho nazvat „šance pro lásku“? Láska není vidět, ta je za tím vším, řekl jsem si. Ta je v tom, že ploty mají branky a domy dveře a okna. Že lidé mají oči. Že snad mají srdce. Že dveře se dají otevřít. Že je tu ulice od domu k domu. Láska je v tom, že to drží pohromadě a že vzdálenosti nejsou propastmi. (Jediný malý příkop na obrázku zůstal po Telecomu).

pokračování na pravé straně listu

Život ve sboru

středa

biblická hodina dětí 14.00

příprava starších dětí ke konfirmaci (konfirmaci chystáme na svatodušní svátky) 16.30

čtvrtek

biblická hodina 17.30

setkání střední generace 19.00

pátek

konfirmační cvičení 16.30 (konfirmace první adventní neděli)

mládež 18.30

neděle

bohoslužby (téma kázání: láska) 9.00

biblické hodiny na venkově:

Horky třetí středu v měsíci v 19.00

Třemošnice první středu v měsíci v 18.00

staršovstvo

první čtvrtek v měsíci v 19.00

Všechna setkání jsou otevřena i pro Vás. Doporučujeme setkávání dětí a mládeže (je důležité, jaký životní obzor člověk najde a do jakého společenství patří).

Chystáme na podzim

- 10.10. slavnost děkčinění za žně s Večeří Páně v 9.00
- víkendový rekreační pobyt v Chotěboři na konci října
 - víkendové soustředění konfirmandů

pokračování z levé strany listu

Ne, pořád jsem nebyl spokojený. Ta láska... Mohl bych si to přece vymyslet také docela jinak, mohl bych mít pocit, že to pohromadě drží jen tak tak, spíš náhodou, že se to rozpadá, že v tomhle domě se hrozně hádají, a v jiném už se rozešli, a tenhle dům, že je úkryt, že těmito dveřmi už léta prochází jen jeden člověk, a tahle paní má už jen psa, a že plot má nahoře ostnatý drát, a ulice dva chodníky, takže lidé se navzájem úspěšně vyhýbají.

Pohled se mi vracel ke kostelu. Nechodí tam moc lidí, pravda. Ale je tam stůl, a oni se před ním a kolem něj sejdou. Tam patří opravdu dohromady, k sobě navzájem, a také do svého světa, do svého osudu, a v tom všem k Bohu, a ne jen proto, že sami chtějí, a tak, jak to dokáží, jak si to dokáží dát najevo. (Překvapuje mě, jak často to dát najevo nedokáží). A ta „soudržnost“ se tam obnovuje. Obnovuje se tím, co se říká, *Tím, o kom se mluví, a vínem a chlebem.*

Asi se při tom dá prožít, že Láska předchází „tvoří“, „konstituuje“ a drží pohromadě, a může při tom také dojít, co to stálo, stojí a bude stát – ta láska. I to, že Láska má poslední slovo.

Podíval jsem se ještě jednou na svůj obrázek. Ne, není to samozřejmě že to drží pohromadě, a že to má pevněji, samozřejmější a svobodněji držet pohromadě. Ale je to tak.

P.Jun

Slovo pokladnice sboru

Milé sestry, milí bratři,

Náš sbor se v tomto roce dostal do velmi závažné finanční tísně. Po opravě věže kostela zbylo na účtě sboru 70 000,-. Tato částka zdaleka nestačí na zaplacení personálního fondu (40 000,-) a půjčky od Synodní rady ČCE ve výši 46 000,- na opravu věže.

Bratři a sestry, bez Vaší pomoci nemůže sbor dostát svým finančním závazkům. Chránivé sbírky a dary členů sboru stačí pokrýt běžný provoz sborového života.

Pevně věříme, že se časlavskému sboru podaří s Vaší pomocí překonat současné